

pe baza unei competente și corecte analize, D. Strașimirov trebuie considerat ca un istoric burghezo-democrat.

Tema care a ocupat mai bine de doi ani rubrica *Discuții* a fost aceea a *Dictaturii fasciste în Bulgaria*. Discuțiile s-au purtat pe baza unui referat al lui J. Nathan intitulat *Caracterul, esența și principalele etape ale fascismului bulgar*, apărut în nr. 6/1966 (p. 84—96). Printre cei ce au luat parte la discuții menționăm pe P. Kostov, care face precizări în legătură cu *Instaurarea, caracterul și continuitatea dictaturii fasciste în Bulgaria* (nr. 3/1967, p. 96—102). Ele sînt foarte utile, deoarece corectează unele aprecieri mai vechi și care mai dăinuiesc încă prin diverse lucrări. Autorul arată că fascismul s-a instaurat în Bulgaria o dată cu lovitura de stat de la 9 iunie 1923 și a durat pînă în 1944, cu excepția perioadei 20 iunie 1931—19 mai 1934, în timpul guvernării Blocului Național, care a încercat o spărtură în frontul dictaturii fasciste, formînd o etapă de tranziție. P. Kostov arată etapele fundamentale în dezvoltarea fascismului bulgar, vorbind și de unele asupra cărora s-ar aduce discuții. Vl. Mighev face și el aprecieri asupra *Perioadelor dictaturii fasciste între anii 1934—1944* (nr. 2/1967, p. 98—100), iar K. Kojuharov scrie despre *Uniunea agrară și fascismul bulgar* (nr. 6/1967, p. 111—113). Tot în acest an (nr. 1/1967, p. 82—97) Iaroslav Ioțov aduce completări și face comentarii în legătură cu *Unele probleme ale fascismului bulgar*. Discuția continuă și în numerele din 1968 ale revistei, unde Ilcio Dimitrov subliniază *Cîteva particularități ale dezvoltării fascismului în Bulgaria* (nr. 1, p. 97—98), iar N. Ghenovski scrie despre *Monarhia, Uniunea Agrară și fascismul bulgar* (nr. 3, p. 62—66). În nr. 5 al revistei, St. Radulov analizează *Ideologia fascismului bulgar* (p. 86—93), iar D. Kazasov scrie despre același fascism în legătură cu partidele politice din Bulgaria (p. 93—1007). În nr. 6 V. Haginikolov adaugă ceva *Despre fascism și particularitățile sale în Bulgaria* (p. 50—63), iar N. Tonev face cîteva considerații asupra *Dictaturii fasciste și Blocului Național* (p. 49—50). Încheierea acestei lungi, dar interesante și fructuoase discuții s-a făcut prin concluziile trase de autorul referatului principal J. Nathan, în primul număr al revistei pe anul 1969.

La rubrica *Scrisori și îndreptări*, Șt. Velikov și N. Fermangiev vin cu noi amănunte în legătură cu cetașii lui Hagi Dimităr și Ștefan Caragea, care în iulie 1868 au trecut peste Dunăre din România în Bulgaria (nr. 2/1968, p. 82 și nr. 5 p. 100).

Tot în legătură cu istoria modernă și contemporană a Bulgariei este și rubrica *Materiale*. Printre cele privitoare la istoria modernă publicate în 1968, menționăm documentele editate de Ulunian în legătură cu războiul din 1877—1878 (nr. 1, p. 98—113), informațiile lui Gh. Dimitrov despre atitudinea ziarului „*Moskovskie vedomosti*” față de evenimentele din Bulgaria în timpul și după răscoala din aprilie 1876 (nr. 1, p. 114—124), *Insemnările lui N. Sakarov despre răscoala soldaților din 1918* (nr. 6, p. 68—74) de N. Krăsteva și *Date noi despre atitudinea lui Gh. Dimitrov față de MOPR*, comunicate de Gh. Cerneavski din U.R.S.S. (nr. 6, p. 64—68). În numerele din 1967 deosebit de importante sînt materialele puse în valoare de Voin Bojinov în legătură cu *Politica franceză față de războaiele balcanice* (nr. 6/1967, p. 97—110) și *Scrisoarea lui Leonid Vulgaris către Panaiot Histov*, publicată, cu